

Методичні підходи до удосконалення системи банківського кредитування

Дутченко Олена Олегівна
викладач-стажист кафедри фінансів
ДВНЗ „УАБС НБУ”

Оцінка кредитоспроможності позичальника є складовим елементом системи банківського кредитування. Якість проведення оцінки кредитоспроможності зумовлює мінімізацію кредитних ризиків. Достовірна фінансова інформація та її своєчасна оцінка важливі при формуванні висновків про фінансовий стан позичальника та прийняття на їх підставі виважених рішень.

Кредитоспроможність підприємств-позичальників формується під впливом внутрішніх та зовнішніх факторів. Одним з найбільш вагомих зовнішніх факторів, що впливає на кредитоспроможність позичальника, на нашу думку, є галузева приналежність позичальника.

Метою аналізу кредитоспроможності позичальника є комплексне вивчення діяльності та оцінка можливості повернення наданих кредитних ресурсів. Виважена комплексна оцінка кредитоспроможності позичальника, у зв'язку із фінансовими труднощами підприємства, зменшує кредитні ризики. На її підставі визначається кредитний рейтинг позичальника, на підставі якого встановлюється диференційований коефіцієнт співвідношення кредиту та заставного майна.

Саме тому під час оцінки кредитоспроможності підприємства-позичальника, особливо при наданні довгострокових кредитів, на нашу думку, потрібно враховувати не тільки фактично досягнуті результати діяльності суб'єкта господарювання, але і показники, що характеризуються рівень розвитку галузі, до якої належить позичальник.

Коригування рейтингової оцінки позичальника, визначеної згідно методики банку, на ступінь розвитку галузі діяльності позичальника, надасть можливість максимально точно та об'єктивно оцінити фінансовий стан

позичальника та, при цьому, враховувати допустимий рівень позикового капіталу.

В основу рекомендованого підходу ми пропонуємо ввести показники фінансування та рівня рентабельності галузі.

Даний підхід до коригування рейтингової оцінки позичальника можна розділити на три етапи:

I етап – Аналіз рентабельності галузі. Рейтингування всередині галузі.

II етап – Визначення оцінки позичальника.

III етап – Визначення коригування та рейтингової оцінки

Це дозволить значно зменшити рівень кредитного ризику та зробити оцінку більш об'єктивною та такою, що відповідає реальній ситуації в економічних процесах країни.